

Șoricelul musafir

Constanța Buzea

Într-o seară, la bunici,
Când erau copiii mici,
A venit la chilipir
Șoricelul musafir.

S-a plimbat frumos prin casă,
Pe sub scaun, pe sub masă,
Cu mustățile-ncurcate
Și lăbuțele la spate.

Dacă-am fi știut că vine,
Noi l-am fi primit mai bine,
Dar așa, privim din pat,
Cum ridică supărat

O sprânceană și se-ncruntă,
Parcă ne-ar lua la trântă.
Cu boticul.
Cât nimicul,
Gura spartă
Ne și ceartă.

El venise să înghită
O plăcintă și-o clătită.
Ar fi ros și pâine goală,
Vreun pesmet de miluială.

Noi, nici gând să-i dăm mâncare
Că nici n-are burtă. Are?
Cât îl vezi de mic, săracul.
Poți să torni în el cu sacul.

Mărunțica arătare
Are poftă de mâncare.
Dinții-i sunt mărunți în bot,
Ronța-ronța-ronța TOT!